

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1543/2024
30.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Славко Макаји, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Небојша Калинић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3789/23 од 17.10.2023. године, у седници одржаној 30.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3789/23 од 17.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3789/23 од 17.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Негогину, Судска јединица у Кладову П 16/23 од 03.07.2023. године, исправљеном решењем истог суда П 16/23 од 25.08.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужила тражила да се утврди да је пок. ВВ из ..., у тренутку смрти на дан ...2017. године била носилац права на објекту, по врсти права држалац, својина приватна, са обимом удела од 1/1 удела на непокретностима уписаних код РГЗ СКН Кладово у листу непокретности .. на кп. бр. .. број зграде 1, породична стамбена зграда објекат изграђен без одобрења за градњу у природи налазеће у ..., у улици ..., кућни број .., затим број зг 2 помоћна зграда – објекат изграђен без одобрења за градњу у улици ... кућни број .. у ... и бр. зг 3 помоћна зграда - објекат изграђен без одобрења за градњу у улици ... кућни број .. . Ставом другим изреке, одбачена је тужба и захтев тужиле у делу којим је тражила да се тужени обавезе на трпљење и признање да се пок. ВВ има укњижити у регистру о јавној евиденцији непокретности у Служби за катастар непокретности Кладово као власник непокретности ближе описаних у првом ставу изреке пресуде и да се наложи РГЗ СКН Кладово да у року од 15 дана по правноснажности изврши укњижбу у корист ВВ бивше из ... са правом својине 1/1 дела непокретности ближе описаних у првом ставу изреке ове пресуде као недозвољен. Ставом трећим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка од 88.450,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3789/23 од 17.10.2023. године, одбијена је жалба тужиле и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила посебну ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), прописано је да ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Спорно правно питање на које се у ревизији указује је довољно расправљено у судској пракси и није од општег интереса, већ је везано за конкретну чињеничну понуду и решење спорног правног односа. Правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијским наводима којима се анализира закључак нижестепених судова у погледу права својине на спорним објектима у тренутку смрти пок. ВВ, тужилине мајке се заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Осим тога, битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог за изјављивање посебне ревизије. Тужиле уз ревизију не прилаже судске одлуке у којима је о истом чињенично-правном питању одлучено на другачији начин.

Из изнетих разлога, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 31.12.2022. године, а вредност предмета спора је 100.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем

курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**